

ŽEROTÍN

32
prosinec 2014
ročník XIII
čtvrtletní zpravodaj
Obecního
úřadu Žerotín

Vydává: Obec Žerotín • Žerotín 13, Litovel 784 01 • Registrováno u MK pod značkou: EČ MK ČR E 17321 • redaktor: Jiří Němec • Redakce telefon: 585 312 027
mobil: 724 738 032 • email redakce: red.zpravodaj@seznam.cz • Názor autora článku nemusí být nutně názorem vydavatele, do textu autora nezasahujeme.
Uzávěrka příštího čísla: 15. března 2015

OBSAH - Usnesení - Zpráva volební komise - Litovel - III.dějiny Žerotína - Na startu - Ježíšek za dveřmi - Ptáci - Velká podzimní výstava - SOKOL - Společenská kronika - Zprávy obecního úřadu - Harmonogram svozu odpadu

Usnesení

z ustavujícího zasedání Zastupitelstva obce Žerotín, které se konalo dne 6. listopadu 2014 od 18,00 hodin v malém sále KSZ v Žerotíně

Zastupitelstvo schvaluje:

1. Program zasedání zastupitelstva
2. Volbu zapisovatele – Vlasta Vránová
3. Určení volební komise pro volbu starosty a místostarosty ve složení ing. Petr Pazdera a Mgr. Miroslava Trokanová a David Fryblík
4. Volbu návrhové komise ve složení Vojtěch Čouka a Jan Hubáček
5. Volbu ověřovatelů zápisu ve složení Vladimír Motáš a David Fryblík
6. Volbu starosty – ve veřejné volbě byla zvolena JUDr. Jarmila Capková
7. Volbu místostarosty – ve veřejné volbě byl zvolen ing. Jiří Vrána

8. Zřízení 7 výborů, jejich předsedů a členů
9. Stanovení měsíčních odměn uvolněné starostce obce, neuvolněnému místostarostovi a neuvolněným členům zastupitelstva
10. Zásady poskytování cestovních náhrad shodně se zásadami platnými pro zaměstnance obce pro všechny zastupitele obce
11. Určení JUDr. Jarmily Capkové, ing. Jiřího Vrány a Davida Fryblíka pro platební styk s ČNB a Českou spořitelnou a.s. (podpisové vzory)
12. Zmocnění starostky obce k zastupování obce na valné hromadě VHS Čerlinka a MAS Šternbersko
13. Kompetence starostky obce k provádění jednotlivých rozpočtových opatření ve stanoveném rozsahu
14. Návrh smlouvy č. 14180566 o poskytnutí podpory se Státním fondem životní

ho prostředí ČR na akci „Zdravotní ošetření stromů a obnovení stromové aleje v lukách „

15. Smlouvu s koordinátorem BOZP na staveništi „Kanalizace obce Žerotín – 1. etapa“ p. Jiřím Stýbnarem, Olomouc, v částce 28 800 Kč

16. Uzavření smlouvy pro administraci akce „Kanalizace obce Žerotín – 1. etapa“ s firmou IREA s.r.o. za cenu 165 000 bez DPH

17. Ukončení smlouvy s firmou SPF Group s.r.o. pro administraci akce „Kanalizace obce Žerotín – 1. etapa“

Zastupitelstvo bere na vědomí:

1. Zprávu volební komise o průběhu a výsledku voleb
2. Složení slibu členů Zastupitelstva obce

Zpráva volební komise

o výsledcích voleb do Zastupitelstva obce Žerotín, konaných ve dnech 10. a 11. října 2014

Voleb do ZO se z 368 zapsaných voličů dostavilo k volbám 210, tj. 57%.

Strana č. 1 „Sdružení nezávislých kandidátů“ získala 952 hlasů a 6 mandátů, které byly přiděleny:

Vojtěchu Čoukovi
JUDr. Jarmile Capkové
ing. Petru Pazderovi
Mgr. Miroslavě Trokanové
Mgr. Radku Hrubému

Davidu Fryblíkovi

Strana č. 2 KDU – ČSL získala 593 hlasů a 3 mandáty, které byly přiděleny:

Vladimíru Motášovi
Ing. Jiřímu Vránovi
Janu Hubáčkovi

Na ustavujícím zasedání dne 6.11.2014 byli zvoleni:

JUDr. Jarmila Capková uvolněnou starostkou obce
Ing. Jiří Vrána neuvolněným místostarostou obce

Vojtěch Čouka předsedou školského výboru
Ing. Petr Pazdera předsedou výboru pro tělovýchovu a sport

Mgr. Miroslava Trokanová předsedkyní kulturního a sociálního výboru

Mgr. Radek Hrubý předsedou kontrolního výboru

David Fryblík předsedou finančního výboru

Vladimír Motáš předsedou výboru pro životní prostředí

Jan Hubáček předsedou bytového výboru

Litovel

Vítejte v Litovli, městečku na 6 ramenech řeky Moravy, romanticky nazývaném Hanácké Benátky.

Historie města

Na dávné obchodní cestě z Olomouce do Prahy, v místech, kde se brodem překonávala řeka Morava, existovalo v polovině 12. století sídliště městského rázu, kte-

ré odkryli archeologové roku 2005. Sídlíště je v listině z r. 1287 uvedeno jako „antiqua civitas“ - Staré město. V roce 1241 Tataři pronikli na Moravu, pokus o dobytí Olomouce se nezdařil, ale vypalovali okolní kláštery a vsi. Roku 1253 byl znovu ohrožen zdejší kraj při válce uherského krále Bely s Přemyslem Otakarem II. Nejspíš tato neklidná doba přiměla krále Přemys-

la Otakara II. aby pověřil lokátora Heinricha Epicha úkolem přeložit „staré město“ na místo lépe chráněné rameny řeky Moravy. Litovel tak byla postavena uprostřed sedmi (nyní šesti) ramen Moravy, což bylo později podnětem pro poetické pojmenování Hanácké Benátky.

Dendrologická analýza vzorků dřeva upřesnila dobu výstavby nového města do

let 1252 až 1256. Litovel převzala od původního sídliště jméno i obyvatele, Epich přivedl 57 německých osadníků, počet vychází z pravovárečných domů. Král osvobodil nové osadníky od daní na 15 let, pak měli platit z každého lánu půl hřivny stříbra. Lokátor vytýčil hranice města, rynek i parcely, dosud v rozvržení historického jádra zachované.

Král i měšťané měli zájem na růstu města a tak Václav II. nařizuje, aby okolní šlechta nebránila svým poddaným při stěhování do města. Proto, ač správa Litovle byla německá, obyvatelstvo bylo národnostně smíšené. Podle archeologů se obyvatelé věnovali ve značné míře zpracování kovů, na druhé straně městský znak, dvě stříbrné ryby v modrém poli, připomíná i rybářské povolání obyvatel. Roku 1327 Jan Lucemburský rozšířil mílové právo Litovle i na provozování řemesel a povolil stavbu hradeb, které můžeme dodnes vidět v parku Míru a na dalších místech města. Město bylo dosud opevněno jen hliněným vallem, příkopem a kolovou hradbou. Hradby byly dokončeny nejpозději do r. 1346, kdy město vstoupilo do obranného trojspolku s Uničovem a Olomoucí.

Královské město se úspěšně rozvíjelo, ale v neklidné době po husitských válkách Litovel požádala r. 1440 zemský sněm o určení ochránce. Měšťané se tak dostali pod ochranu Vlašimů, sídlících na nedalekém Úsově. Jejich znak, dvě supí hlavy a letopočet 1489, najdeme na dvorním portále radnice. Z doby Vlašimů pochází také pozdně gotická kaple sv. Jiří. V 16. století je vystřídali noví majitelé úsovského panství, Boskovicové, kteří si město s okolím zapsali do zemských desek jako svůj majetek. Litovel tak ztratila postavení královského města a dostala se pod správu šlechtických rodů. Město však pod jejich vládou dále vzkvétalo, svědčí o tom renesanční přestavba kostela sv. Marka, měšťánské domy (dům L. Langa na náměstí z r. 1542) a především přestavba radnice. Radnice vznikla z původního dědičného rychtářství a v r. 1572 k ní byla přímo nad jedním z ramen řeky Moravy, zvaném Nečíz, přistavěna věž vysoká 70 metrů.

Na počátku 17. století vyženili Litovel Lichtenštejnové a v jejich rozsáhlém majetku ztrácelo město svůj dřívější význam. Úpadek dovršila třicetiletá válka, v jejímž závěru byla Litovel vydrancována Švédy. Památkou na morovou epidemii je sousoší na náměstí, dílo olomouckého sochaře V. Rendra z r. 1724. Barokní přestavby změnilly podobu řady historických budov, obou kostelů, radnice i měšťánských domů.

Po konstituci se Litovel roku 1850 stala okresním městem. Zrušení poddanství uvolnilo pohyb obyvatel a město rychle rostlo přílivem lidí z českého okolí. Český živel se v životě dříve převážně německého města začal stále více uplatňovat. Byla založena Měšťánská beseda, Sokol, Matice školská, ale největší význam měla hospodářská podnikavost Čechů. Potřebný kapitál byl soustředěn v Rolnické záložně, vytvořené k tomu účelu r. 1869.

Roku 1899 Čechové vyhráli obecní volby a Litovel se v sousedství německé Olomouce a Uničova stala významným střediskem českého průmyslu a obchodu, ale zejména českého školství a kultury. Pýchou české správy města se roku 1901 stala reálka, jejíž novorenesanční budova se tyčí nad hladinou rybníka ve Smetanových sadech.

20. století změnilo ráz města, rozvíjel se průmysl, a i když hlavní dopravní tepny se

Litovli zpočátku vyhnuly, město má dnes dobré silniční i železniční spojení s celou republikou. Zpočátku ve městě převažovaly závody na zpracování zemědělských produktů - cukrovar, sladovna, lihovar, konzervárna. Tradici sahající až k počátku města má v Litovli vaření piva. Nová doba změnila ráz města. Mnohé památky středověku, městské brány, cechovní domy, ustoupily nové výstavbě, potravinářské závody doplnil zejména po druhé světové válce strojírenský průmysl. Litovel reprezentuje výroba papírenských strojů, již šedesát let hraji ve světě litovelské gramofony. Lehký průmysl je zastoupen řadou podniků, jako Kimberly-Clark s.r.o., výroba sportovních potřeb Head aj.

Město Litovel s o něco málo více než 10 000 obyvateli je spádovou oblastí pro široké okolí a přirozeným turistickým centrem se stylovými restauracemi a sítí obchodů. Šest ramen řeky Moravy protékajících městem dává Litovli osobitý ráz i pojmenování „Hanácké Benátky“. V historické Střelnici je umístěno litovelské Muzeum. S Litovlí je spojeno i hrnčířství, jehož ukázky opatruje Josef Lamr a které s ním rozvíjí řada moderních výtvarníků. Sportovní tradici, představovanou jménem jako Gustav Frištenský, udržují Sokoli, Junáci, oddíly Tatraru či Vodních sportů. K životu

Litovelská radniční věž stojící na jednom z šesti ramen řeky Moravy

města patří aktivita myslivců, rybářů, technických sportů a dalších zajímavých organizací.

V okolí města zůstal zachován lužní les, oblíbený cíl vycházek zpestřený romantickými stavbičkami bývalého lichtenštejnského panství kolem Nových Zámků (obelisk Komín, Templ nad rozvodím řeky Moravy). Rok 1990 dal oblasti lužních lesů kolem Litovle statut CHKO Litovelské Pomoraví. Turisticky přitažlivé je i širší okolí s krápníkovými jeskyněmi v Mladči a Javoříčku, s hrady Úsovem, Bouzovem a Šternberkem a řadou dalších zajímavostí. Pro jejich návštěvu je Litovel přirozeným východiskem.

Co Litovel nabízí?

Moravské Benátky a jejich slavná věž

Dominantou náměstí je radnice se 73 m vysokou vyhlídkovou věží; protože v podzemí přímo pod ní protéká jedno z říčních ra-

men, říká se, že Litovel má nejvyšší věž na Moravě – míněna je ovšem stejnojmenná řeka. Ze všech mostů a můstků si největší pozornost zaslouží Svatojánský, po Karlově mostě v Praze a mostě v Písku třetí nejstarší kamenný most v České republice. Při toulkách historickým centrem objevíte také muzeum, několik kostelů a kaplí, zbytky hradeb a parky, které je lemují.

Muzeum pana Sedláčka nabízí stovky harmonik

V Litovli objevíte jediné Muzeum harmonik v Česku. Jeho majitelem je Jiří Sedláček, který celý život tyto hudební nástroje opravoval, sbíral, nakupoval i vyměňoval, a posléze se rozhodl představit své sbírky veřejnosti. Muzeum nabízí ojedinělou podívanou na české ručně vyráběné heligonky, knoflíkové i klávesové harmoniky hlavně italské a německé výroby i atypické harmoniky. Muzeum pana Sedláčka získalo

zvláštní cenu v soutěži Gloria musaealis v kategorii Muzejní počín roku 2012.

Romantickou krajinou lužních lesů a jeskyní

Skvělým tipem pro výlet do přírody je oblast Litovelského Pomoraví a lužní les kolem Nových Zámků, kde podobně jako v mnohem větším a slavnějším Lednicko-valtickém areálu narazíte na řadu romantických parkových staveb. Litovel proslavil také místní pivovar, který zve na prohlídky spojené s ochutnávkou. V blízkém okolí můžete navštívit dva jeskynní systémy – Mladečské a Javoříčské jeskyně, k výletům za tajemným dávných příběhů lákají smírčí kříže a prameny.

Do Chudobína, Mladečských a Javoříčských jeskyní se podíváme příště.

Z internetových podkladů zpracoval Jiří Němec

Historie obce Žerotín na pokračování

III. Dějiny obce Žerotín v letech 1695 – 1747

V minulém čísle Zpravodaje jsem psal, jaká byla situace v Žerotíně v letech 1468 – 1695.

V dnešním čísle bych se podíval na poměry v obci v letech 1695 – 1747, zvláště na vzdor žerotínských obyvatel vůči vrchnosti, jímž byl šternberský klášter augustiniánů. V dnešním článku skončím těsně před stavbou místního zámku.

Slavný boj vyhrál Žerotín se svou vrchností na začátku 18. století. Roku 1714 si žerotínští stěžovali u císaře Karla VI., jež byl otcem Marie Terezie, na klášter „U řeholních kanovníků sv. Augustina“, že je jim odírána usedlost a užívání pastvy a trávy „Cepového rybníka“.

Panovník jim právo potvrdil a poručit ráčil, při čemž ze zemského gubernia milostivé zřízení vyšlo. Než výše jmenovaní poddaní vydávali, že ještě mají další požadavky, které jim vrchnost slíbila, ale odpírala. Tak vznikla nová rozepře, kterou též vyhráli. Podle sepsané smlouvy ze dne 12. září 1715 je vidět, že vesnice měla dobrého ochránce.

Žerotín byl v tehdejší době povinen ročního robotního platu 593 zlatých, 16 krejcarů, dále pak 86 měric čistě pšenice, do vrchnostenského poručení, 86 fůr dříví k stavění a jiné potřeby, na dvě míle dovážet anebo ryby vozit.

Že se nedali žerotínští v robotách utiskovat, svědčí stížnost, zasláná císaři, v níž si zástupci obce stěžují na vrchnostenského purkrabího Františka Ferdinanda Gottlieba. Stížnost podepsali: rychtář Jan Sedláček, z čísla 8, Jan Popovský a jiní zástupci obce, včetně advokáta Juřiny.

Německy psaný protokol je psán ve třech listinách formou otázek a odpovědí.

1): Kdo vám napsal memoriál? – Měšťan z Litovle, jenž se jmenuje Stieff.

2): Kolik jste mu zaplatili? – Dali jsme mu 6 zlatých, jak žádal.

3): Nevíte, že jest zakázáno dávat si psátí memoriály od pokoutných písařů? – Nevíme.

Úředník svědčí, že jim tento zákaz několikrát oznamoval.

4): Jaké jsou vlastně vaše stížnosti na vrchnost? – Máme osm bodů, jež nejsou dle úmluvy dodržovány.

Nato smlouva čtena a projednávána. Poddaní dokládají ke každému článku své žaloby, purkrabí je hned dotazován.

1. Plnili poddaní všechny své povinnosti ve smlouvě uvedené? – Nejsem sice dlouho ve službách kláštera, ale tolik musím povědět, že konali vše, co jim bylo ukládáno, třeba dosti nedbale.

2. Co připomenete k 1. bodu smlouvy a na co si stěžujete? – Odpovídá zástupce obce: „Že chalupníci a podruzi nám nepomáhají, ač je to ve smlouvě“.

3. Co máte k bodu druhému? – Vrchnost nám neposílá k žitným žnám žádné pomoci.

4. Jaká stížnost jest na vrchnost u 5. článku? – Vrchnost žádá, abychom vozili hrách čtyřmi koňmi. My jsme však vázáni pouze dvěma. Poněvadž mnoho nakládají, musíme vozit čtyřmi a purkrabí hrozí bitím, když přijedeme se dvěma.

5. Jest 6. článek smlouvy vrchností plněn?

– Není. Vrchnost nám nedává podruhy k pomoci.

6. Jak je plněn 11. bod transaktu? – Nemáme tu jiné stížnosti, jen že vrchnost žádá, abychom navázeli hráz, a tam je uvedeno jen opravovat.

Purkrabí vysvětluje: „Od vrchnosti se nic jiného nenařizovalo, jen opravit hráz naházením hlíny, což oni zpočátku odepřeli. Když byli odkázáni na tuto část smlouvy, v níž se jasně praví, že v případě neštěstí, když by toho bylo třeba, jsou povinni chránit hráz i navázkou hlíny. Byli k tomu ochotni s tou výjimkou, že je k tomu vrchnost nemá přibírat, není-li k tomu nutná potřeba. To bylo i purkrabímu uloženo.

7. Nemáte připomínky ke 12. článku? – Ano. Vrchnost nám nechce ničeho odepsat z těch ostatních 16 dní, když vykonáme více než vyměřenou robotu.

S uvážením spravedlivého nároku přikázáno úředníkovi, všechny ostatní roboty, přes smluvené povinnosti, z těch 16 dní odepisovat.

8. Máte ještě nějakou stížnost? – Ano. Ne-

dostali jsme nic za odpracované transportní fůry.

Úředník však sděluje, že poddaní jsou povinni ty fůry robotou k dobru vrchnosti a dokládá: „Klášteř pohledává 280 zlatých, 47 krejcarů, což oni přiznávají“.

9. Co ještě více? – Úředník s námi hrubě jedná, z nepatrné příčiny hned bije.

Toto je mu, poněvadž tak všichni tvrdí, důrazně vytknuto.

10. Proč tedy vrchnost neplní smlouvu? – Jak jsem již poznamenal, nejsem dlouho ve službách kláštera. Potom oznamuje, že poddaní se vzpouzejí dovážeti víno ze Bzence, kterou povinnost jim ukládá 12. článek smlouvy. Tento bod jest tedy poddaným vysvětlen, oni se však vymlouvají, že vyčkají v té otázce rozhodnutí zemského úřadu.

Ke konci nařízeno purkrabímu, jako zastupci vrchnosti pod zodpovídáním, všechny články smlouvy dodržovati a na poddaných ničeho nežádati, než co je umluveno. Poddaní pak mají každé porušení kontraktu hlásiti královskému krajskému úřadu.

Tak skončeno „anno mense at die ut supre“ 24. září.

Podepsán hrabě Fridrich von Sienzedorf.

Podle urbáře z roku 1749 bylo z poddaných v Žerotíně 20 sedláků, 2 čtvrtníci, 7 zahradníků, 1 kovář, 6 domkařů a 11 poddruhů. Všichni sedláci měli stejnou výměru polí po 48 starých moravských měřicích (asi 9, 2 hektaru).

Pole se obdělávali obyčejně třikrát čtyřspřežením. Od dávných dob se tu pěstovala pšenice, žito, ječmen, oves, hrách, proso, čočka, vikev a len. Pro pasení dobytka si nechával každý sedlák 2 měrice neosity. Myslím si, že čtení stížností poddaných bylo pro vás nezajímavé, ovšem důležité při popisování tehdejší doby. Příští článek ve zpravodaji bude, dle mého názoru, mnohem zajímavější. Bude totiž věnován místnímu zámku – o jeho stavbě a zámecké zahradě.

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ!

Tomáš Hrubý

Na startu

Konečně je máme za sebou, volby. Senát je, dle účasti většiny voličů „šumafuk“, ovšem volby do obecního zastupitelstva jen tak každému jedno nejsou. Zvláště letos byly v naší obci docela zajímavé. To proto, že dlouho nebylo jasné, zda se podaří najít někoho, kdo by byl nejen schopen, ale hlavně ochoten převzít po panu Motáňovi tuto, příznejme, v mnohém velmi nevděčnou funkci.

Při složitosti dnešních problémů je takřka nemyslitelné, aby funkci vykonával někdo při svém normálním zaměstnání. Lidí v produktivním věku, kteří by byli schopni post starosty obce vykonávat, by se několik určitě našlo, ale je zde právě ta překážka jiné pracovní vytíženosti. Skoro to vypadalo při pohledu na kandidátku na nějaký těžce řešitelný pat. Proto překvapilo, jak se nakonec nově zvolené zastupitelstvo dokázalo docela pragmaticky domluvit a na ustavující schůzi už to byla, jak se říká „brnkačka“. Místo původních dvou místostarostů byl volen jen jeden a starosta je

nově funkce uvolněná, tedy s plnohodnotným platem. Tím je jasně dáno, že větší nátlak problémů, kterými se musí obec ve svém rozvoji prokousávat, bude ležet hlavně na starostovi, respektive starostce, protože tou se stala většinovým hlasováním členka nově zvoleného zastupitelstva, paní JUDr. Jarmila Capková.

Paní starostko, blahopřeji vám ke zvolení. Nedá mi to, abych se hned nezeptal, co vás vedlo ke kandidatuře do zastupitelstva a posléze na funkci starostky?

Především chci poděkovat voličům, že nejen mě, dali důvěru. Co mě vedlo ke kandidatuře? Především problém kanalizace. Aby se včas zvládlo vše vyřídit, zůřadovat tak, aby se obec nedostala do problémů. Aby, nedej bože, do problémů s vracením dotačních peněz. Tahle akce je příliš velká. Já jsem to v předminulém volebním období, kdy jsem byla členkou zastupitelstva, „rozšťárala“, že by kanalizace v naší obci být měla. Začali se dělat přípravné kroky,

projekt a další přípravné kroky, jenže vše zmrzlo na tom, že jsme tenkrát na dotace nedosáhli. Teď se to konečně podařilo, ale zůřadovat vše kolem toho je skutečně velké sousto. Cítila jsem potřebu vložit se teď do toho a pomoci obci. Hlavně proto jsem kandidovala.

Žerotín znáte. Jaké jsou jeho největší bolesti?

Největší bolestí je fakt, že zde nejsou cyklostezky. Jen si to vezměte: Cesta do Pňovic, děti do školy, občané na poštu. Spojení s nejbližším Strukovem, to chybějící bezpečné propojení pro cyklisty a chodce, to je největší bolest. Z hlediska budoucnosti je nutnost tenhle problém řešit. Bolestí teď v nadcházejícím období bude bezesporu výstavba kanalizace. Já pevně doufám, že lidé nutnost omezení, která je v příštích měsících čekají, dokáží pochopit. To, že kvůli tomu obecní zastupitelstvo nebude v oblíbenosti a já už vůbec ne, to si dokážu představit. Fakt, že od prvního prosince přes celé

svátky a až do konce března bude rozkopaná celá vesnice. Bude tady nepředstavitelný nepořádek. Až někdy v dubnu, v květnu teprve bude zase všechno jakž takž ukončeno, tedy pokud se týká toho, co musí vybudovat obec. Pak nastane fáze, kdy se lidé budou muset napojit. A začnou platit. Takže zase bude zle, zase budeme ti nejhorší. Kanalizace je velice prospěšná a i nutná z hlediska životního prostředí. Nemít ji, čekaly by nás nemalé pokuty. Ovšem z hlediska občanů nás za to nikdo moc nepochválí.

S tím, že si každá domácnost bude muset vybudovat, nebo si nechá vybudovat přípojku a tuto práci si zaplatí, tak s tím už byli občané seznámeni a souhlasili dávno. To ano, ale nad to začnou ještě platit za vypouštění odpadních vod a to dodneška nikdo neplatil.

Ale zase platili za vyčerpání a vývoz septiku. To také není malá částka. Podle počtu členů domácností určitě tisíce až dva tisíce korun ročně. A ta nyní odpadne. Jde o to, o kolik budu platit více či méně, než doposud. To je pravda. A navíc se každý zbaví té starosti kolem vyvážení septiku. Ta nová platba a její výše se bude odvíjet od toho, kdo, která společnost bude kanalizaci provozovat. Kolem toho nás teprve čekají jednání, protože podmínkou projektu bylo, že to má provozovat obec, ale obec nemá odpovídajícího pracovníka se vzděláním vodohospodáře. Takže chceme spíše vejít v jednání s Čerlinkou, že by to provozovala ona. Teď nám shodou okolností Čerlinka doručila svůj ceník vodného a stočného a už víme, že ze všech možných společností je právě Čerlinka nejlevnější. Cena za stočné je u nich 23,49 korun bez PDH za kubík, tedy levnější než pitná voda. Pňovice si to obhospodařují sami a vychází jim cena za kubík odpadní vody 50 korun.

Na ustavující veřejné schůzi nového zastupitelstva jste po svém zvolení starostkou přítomným spoluobčanům řekla, že nějaký volební plán na celé čtyřleté období nemáte. Řekla jste, že hlavním cílem, tím nejbližším je zdárně dotáhnout výstavbu kanali-

zace, vybrat provozovatele, dohlédnout na vybudování domovních přípojek a musí se spravit silnice. A co další plány?

Plány na další rozvoj, si netroufám v tuto chvíli předkládat. Samotný výčet toho, co je spojeno s kanalizací, je finančně tak náročné, že teprve až bude vystaven konečný účet a bude jasné, jak v tu chvíli na tom obecní kasa je, můžeme se začít bavit o dalších možnostech rozvoje. Nejzrádnější totiž je, že jestli u rozpočtu na kanalizaci vzniknou více náklady, tak ty zaplatíme z našeho, na ty nám už peníze nikdo nedá. A my nevíme, co se kde vyvrbí.

Zatím nějaký stavební ruch v obci vidět není (rozhovor děláme 20. listopadu). Už se někde staví?

Je hotový priváděč z Pňovic za pozemek pana Gebla, připravuje se hlavní jímka na tlakovou kanalizaci. Dále už bude hotová kanalizace u rybníka, tam už to je vykopané, a taky mezi obchodem. A za týden začínají kopat hlavní silnici od bytovek. Takže výstavba kanalizace jede na plné obrátky

Jak do těch stavebních termínů může zasáhnout počasí?

Nemůže. Musí se stavět, protože se začalo o tři měsíce později. Takže bez ohledu na počasí, na svátky, nedá se nic dělat, musí se rychle pokračovat. Jen kdyby silně mrzlo.

A co doprava přes obec?

Bude kyvadlová. Mají být padesátimetrové úseky. Já jsem už vstoupila v jednání s krajským úřadem. Jde o to, že v rozpočtu na kanalizaci je i částka na opravu vozovky, přesněji toho pásu, který bude vyřezen. Ovšem s ohledem na to, v jakém celkovém stavu vozovka přes Žerotín je, zjišťuji, zda by Kraj do toho nešel finančně s námi přes Krajskou správu silnic a vyřešila se oprava celé vozovky, nejen toho vyřezaného „šlicu.“

A jsou v rámci rozpočtu na kanalizaci i peníze na nové chodníky?

Ne. Uvidíme, co zbyde a teprve potom to můžeme řešit. Projekt, na chodníky, na zbrzdovače v silnici a tak dále, tak na to

mě na ředitelství silnic řekli, ať to ani nevytahují, že na to peníze určitě nejsou. Takž musíme počkat, zda nám něco zbyde, a až pak ten problém řešit. Peníze v obci jsou, ale musíme mít na splácení úvěrů, musíme mít rezervu na už zmíněné vícepráce.

Když jsme znovu u těch vícenákladů, z čeho mohou pramenit?

To jsou práce, které se musí udělat, přestože s nimi projekt nepočítá a které se objeví jako nečekaná překážka během výstavby. Jako příklad uvedu třeba, že se „podaří“ překopnout nějaké kabely, které vedou pod zemí, ale které nejsou v dokumentaci. Musí se opravit a vícenáklad je tu. Nebo se místo výkopu musí udělat protlak.

Co udělat pro to, aby se Žerotín stal pro mladé lidi dobrým místem k životu?

Především připravit podmínky pro výstavbu nového bydlení. Plány jsou. Pozemky na novou výstavbu jsou vyčleněny. Nyní se připravuje výběrové řízení na zhotovitele nového komplexního územního plánu obce, kde už se bude s touto novou zástavbou počítat. Ovšem je to opět otázka financí. Pokud chceme, aby se tam stavělo, musíme nejprve vybudovat veškeré inženýrské sítě, včetně příjezdové komunikace. To znamená dovést do místa vodu, plyn, elektřinu, samozřejmě kanalizaci, ale ta už nemůže být zahrnuta do stávající výstavby. Přitom jen komunikace by vyšla asi na tři miliony korun. Jak říkám, přichystané to je, ale jde o peníze. Ano, nám se potom vložené finance vrátí, ve formě prodeje těch stavebních parcel, které tím, že budou zastiťovány, budou mít docela jinou hodnotu, než nyní. Ale nejdřív je tam musíme vložit. Tak to prostě je.

Jde tedy o postupný krok.

Ano. Uvidíme, co nám v kase příští rok zbude a od toho se můžeme odpínout dál. Samozřejmě, i pro další rozvoj obce budou možnosti žádostí o dotace, ale podmínky a vše ostatní okolo, to musíme teprve pozjišťovat. Teď se totiž ve financování vše mění. Dříve se třeba nevyčerpané dotace daly převést do dalšího roku. Od září platí, že tohle už nelze. A protože se jed-

ná o zlomové období, nikdo neví, co bude příští rok.

Jak vidíte rozvoj společenského života v obci. Zapojí se mladí lidé?

To je otázka. Nás teď třeba trápí, že v podstatě skončili dobrovolní hasiči. Necvičí, nescházejí se, prostě nejedou. To musíme řešit, protože jsme zahrnuti do záchranného systému Olomouckého kraje a mám pocit, že kdyby byl nějaký poplach, kdyby měli nastoupit do akce, tak nemá kdo. Starší členové, ti už dávno odešli a mladí, kteří byli ak-

tivní a dynamičtí, ti vyšuměli. Nemá je kdo vést a zde nás čeká práce, protože máme-li dostát svým závazkům vůči záchrannému systému, musíme dobrovolný hasičský sbor obnovit. Nařizovat nikomu nic nejde, takže lze jen přesvědčit někoho, aby zvedl ten prapor a šel do toho. Opravdu bych z tohoto místa apelovala, a to i k těm původním, starším, kdo by chtěl v tomto směru pomoci, budeme moc rádi a určitě vytvoříme podmínky, aby sbor dobrovolných hasičů mohl u nás důstojně a hlavně efektivně fungovat. Sokol sice cvičí, ale další aktivity taky sko-

mírají. Třeba sokolský ples už se ani nekoná. To je velká škoda.

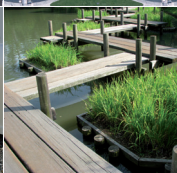
Závěrem, paní starostko, co byste spoluobčanům vzkázala?

Hlavně aby byli shovívaví, aby na nás nenadávali kvůli rozkopané obci zrovna přes vánoční svátky. My se budeme snažit, aby to bylo za námi co nejdříve.

Všem spoluobčanům přeji pěkné vánoční svátky a mnoho štěstí, zdraví a pracovní i rodinné pohody v novém roce.

A totéž přeji i já vám

Rozhovor vedl Jiří Němec

 OPERAČNÍ PROGRAM ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ EVROPSKÁ UNIE Fond soudržnosti Pro vodu, vzduch a přírodu	
Kanalizace obce Žerotín - 1. etapa	
Nové kanalizační sítě budou vybudovány v délce 5,870 km. Realizací projektu bude vytvořen předpoklad pro připojení 349 EO na vyhovující ČOV. Na ČOV Pňovice bude možno odstranit navíc znečištění v objemu 13,990 t/rok CHSK_{Cr} a 6,620 t/rok NL. Tento projekt je spolufinancován Evropskou unií – Fondem soudržnosti a Státním fondem životního prostředí ČR v rámci Operačního programu Životní prostředí.	
Datum zahájení realizace projektu: 22. 9. 2014 Datum ukončení realizace projektu: 25. 8. 2015 Celkové užitné náklady: 23 087 985 Kč Způsobilé veřejné výdaje: 20 305 882 Kč Dotace EU z OPŽP: 17 260 000 Kč (85 %) Dotace SFŽP ČR: 1 015 294 Kč (5 %) Příspěvek příjemce dotace: 2 030 588 Kč (10 %)	

Ježíšek za dveřmi

Přísahal bych, kdybych se nedíval na kalendář, že teprve včera odešly, no a už jsou tu zase. Zelený protivný mužíček Alzák o jejich příchodu z televizní obrazovky vříská už od půlky září, ale v momentě, kdy píšou tyhle řádky, zbývá týden do adventu a tak až nyní pomalu, ale skutečně velmi zvolna beru příval informací, že Vánoce jsou za dveřmi na vědomí a na milost. V čase, kdy budete číst tyhle řádky, bude zřejmě naše ves vypadat hodně nevánočně. Jednak meteorologové vyhrožují vánocemi na blátě a potom ta kanalizace, rozkopaná silnice, rozšklebená jako po zemětřesení a do toho všeho kyvadlová doprava a tím pádem logicky nervy na pochodu. Zlobit se nepomůže. Budme rádi, že se koneč-

ně začalo. Příští rok si na letošní trable možná ani nevzpomeneme, a když ne příští rok, tak ten další určitě.

Kupte si rum, vyrobte si doma čaj s rumem, nebo svařák nebo punč, zapalte adventní svíčku a těšte se na toho Ježíška, který je už skutečně na dohled.

A pro zasmání pár vánočních fórků:

„Mami, mami, hoří vánoční stromeček!“

„Neříká se, že hoří, říká se, že svítí, Petříku.“

„Mami, záclony už taky svítí!“

„Tati a odkud je vlastně Ježíšek?“ ptá se pětiletý syn otce pod stromečkem. „Když se podívám na většinu etiket z dárků, tak bych řekl, že z Číny.“

„To by mě zajímalo, co nám zítra pán Bůh hodí?“ mudruje pod vánočním stromečkem policista. „A co by ti měl jako Bůh házet?“ nechápe paní policajtová. „No, je přece zítra Boží hod, ne?“

„Mami, já bych chtěl k Vánocům psa!“ prosí Michálek maminku. „Nic si nevymýšlej, budeš mít kapra, jako my všichni.“

Kubík se ptá celý nadšený pod vánočním stromečkem svých rodičů: „Tohle všechno mi přinesl Ježíšek?“ „Ano Kubíčku.“ Na to si dá Kubík ruce v bok a načuřeně se zeptá: „A co jste mi teda koupili vy?“

Ptáci za našim oknem

Zrovna dnes od krmítka odlétají zklamání. Ale nedopatření rychle napravujeme. Netušili jsme, jak moc jsou žraví. Mluvím o našich ptáčcích, kteří si zvykli na pravidelný přísun dobrot do krmítka před oknem.

Zajímalo by mě, zda sestava, která naše krmítko navštěvuje, je stejná, nebo řekněme podobná té vaší. K nám létají hlavně sýkor-ky koňadry. Na druhém místě jsou zvonci zelení pak stehlíci obecní a taky vrabci. Sem tam přiletí kos. Letos se poprvé objevil moc pěkný brhlík lesní. Vloni zaléтал dlask tlustozubý a dokonce nabízeným mlsem nepohrdl ani strakapoud velký.

Napadlo mě, napsat, jak ptáky v přírodě v zimním období přikrmovat. Tak takto:

Co patří na krmítko?

Z potravin konzumovaných lidmi můžeme ptákům nabídnout ovesné vločky, strouhanou housku (ne slanou!), maso (nakrájené na kousky), strouhanou mrkev, tvaroh, vnitřní sádlo nebo lůj.

Použít můžeme i jakákoliv semena (slunečnice, proso, konopí, mák, lněné semínko, řepka), velice vhodná jsou drcená jádra vlašských a lískových ořechů. V obchodech lze zakoupit přímo speciální míchané směsi pro krmení ptáků.

V přírodě můžeme nasbírat různé plody a bobule:

jeřabiny, plody bezu černého, hlohu, rakytníku, břečťanu či svídy, semínka bodláků apod.

Ideálním krmivem do zasypu je tzv. zadi-

stehlík obecný

na - odpad od mlátiček a čističek obilí, obsahující především semena plevelů.

Kdy začít s krmením?

S krmením můžeme začít již začátkem listopadu. Krmivo podáváme pravidelně, zpočátku menší dávky. Za mrazů a při vyšší sněhové pokrývce je žádoucí dávky zvyšovat. Přikrmovat můžeme až do konce března.

Čím zásadně krmit?

Potrava předkládaná ptákům na krmítko by měla být kvalitní a nezkažená. V žádném případě nesmíme dopustit, abychom se prostřednictvím krmítka zbavovali kuchyňského odpadu a zbytků. Takováto po-

trava totiž ptákům způsobuje značné zdravotní potíže a může vést až k jejich úhynu.

Ptáky nikdy nekrmíme těstovinami, slanými, kořeněnými a uzenými výrobky ani přepáleným lojem!

Jakou potravu mají nejraději?

Vodní ptáci (kachny, labutě, lysky, rackové) - nejvhodnějším krmivem pro tyto ptačí druhy je měkké pečivo, lze je krmit i těstovinami. Pečivo nesmí být tvrdé - mohlo by ptákům způsobit zranění jícnu - a mělo by být rozdrobeno na menší kousky.

Tak až bude sněhu naváto, nezapomeňte na naše ptáčky zpěváčky.

Jiří Němec

Velká podzimní výstava

Z titulku by leckdo mohl usoudit na nekromné velikášství oznamovatelů akce, která se konala 25. a 26. října letošního roku již tradičně v sále našeho kulturního domu. Kdo však výstavu navštívil, jistě potvrdí, že ani letos nezklamala. Byla stejná a přece jiná, než loňská či předloňská.

Přesto, že se letos neurodilo tolik ovoce, které by sneslo náročné parametry výstavy, objevily se na stolech výpěstky mnoha našich spoluobčanů a skutečně bylo na co se dívat, co obdivovat. Drobnou mezeru v sor-

timentu letos nahradily sukulenty- bonsaje. A nutno říci krásné bonsaje. Naši fotografové se rovněž blýskli. Na celé řadě velkých nástěnek byla instalována široká škála foto námětů. Kouzelnými záběry přírody počínaje a třeba záběry psů a jiných zvířat konče.

A také keramika a rovněž výrobky květinářství ze sousedních Hnojic. Hlavně pro blížící se svátek zesnulých. Ty si také mohl každý nejen prohlédnout, ale i zakoupit.

Vůbec moc pěkný kout, vlastně celou jed-

nu stranu sálu zabraly výrobky našich školáků a předškoláků. Jejich moc pěkně udělaná výstava důstojně rámcovala celý, bohatě zaplněný sál. Zde odvedly výbornou práci paní učitelky mateřské i základní školy.

A navíc! Kdo se nasytil pohledem, mohl si dát v předšálí bábovku, mimochodem i u nich byl skutečně bohatý výběr, a čaj či kávu. Překonávat stále se zvyšující laťku bude do budoucna těžší a těžší.

Zásluhu na tom mají, mimo přispěvatele se svými výtvary, hlavně pořadatelé a to jme-

novitě pan Jiří Vrána a Jan Hubáček a také paní Vránová. Ovšem bez samotných vystavovatelů by byla výstava chudá. Že nebyla, o to se zasloužili hlavně tito vystavovatelé:

Ovoce a zeleninu zajišťovali zejména p. Josef Kobylka, p. Antonín Slezáček, p. Josef Lakomý, p. František Kelar, p. Jaroslav Gébl

Květinovou výzdobu provedli: pí. Jana Obšilová a Marie Slimaříková, bonsaje zapůjčil Jakub Reimer

Fotogalerie: Stanislav Krejčí, Jiří Fňukal, Jiří Vrána, Jaromír Křivák, Lada Sejáková
Své obrazy vystavoval Jan Hubáček.

Nejlepší bábovky své rodiny připravily tyto hospodyňky: Dita Čouková, Hana Čouková, Anna Motáňová, Anna Mičková,

Bohumila Ošťádalová, Bronislava Buchtová, Iveta Kočišová, Jitka Hubáčková, Jana Gabrielová a Vlasta Vránová

Organizátoři všem moc a moc děkujeme a zároveň doufáme, že nezklamou ani příští rok.

Jiří Němec

Společenská kronika

Narodila se:

Simona Hubáčková

Vítáme ji do svazku obce.

Jubilanti:

Božena Krejčí 80 let

Olga Nečesaná 85 let

Do dalších let přejeme hodně zdraví a spokojenosti.

Zprávy obecního úřadu

Zveme všechny občany na již tradiční „Vánoční koledování“, které proběhne v úterý 23. 12. 2014 od 18.00 hodin u vánočního stromu. Vánoční koledy zahraje pňovická dechovka.

Bude podáváno malé občerstvení.

Vítání budou koledníci, kteří si přinesou vlastní hrnečky.

SOKOL

Příloha obecního zpravodaje Žerotín

Slovo úvodem

Do rukou se Vám poprvé dostává periodikum Tělocvičné jednoty Sokol Žerotín, jež bude přílohou žerotínského zpravodaje. Budeme Vás informovat o činnosti TJ Sokol Žerotín, o osobnostech, výročích, událostech, které souvisí s naší jednotou, obcí a ČOS.

Doufám, že se Vám bude naše příloha líbit.

V prosinci si naše jednota připomíná 115 let od svého založení. Více informací o historii naší jednoty v následujícím článku.

Protože nám rok 2014 pomalu, ale jistě končí, chtěl bych Vám

jménem svým i jménem TJ Sokol Žerotín popřát krásné prožití vánočních svátků, do Nového roku vše nejlepší, hodně štěstí, zdraví a pohody. Ať se nám rok 2015 vydaří co nejlépe.

Tomáš Hrubý

115 let Sokola Žerotín

Naše jednota oslavila 10. prosince 115 let od svého založení. Připomeňme si historii a současnost naší jednoty.

V Žerotíně, na konci 19. století, uvědomělí rolníci a místní inteligence pochopili příležitost založení spolku, který by sloužil jak tělesné zdatnosti, tak by šířil i společenskou, kulturní a osvětovou činnost a slovanské vlastenecké uvědomění. Tito první průkopníci vyhledávali stejně smýšlející nadšence i v okolí a tak se dozvídáme z historických pramenů, že již v roce 1896 se uskutečnila v Žerotíně "Matiční slavnost" za účasti Sokolů z Litovle (13 bratrů) a našich žerotínských cvičenců. Matice školské byly zakládány v druhé polovině roku 1870 pro provozování českých škol, opatroven a knihoven v místech národnostně ohrožených.

Velkými propagátory a šířiteli nových myšlenek v Žerotíně byli Josef Hammer - řídící učitel na zdejší škole, Alois Lukeš - rolník, Josef Motáš - rolník z č. 25, Václav Sýkora - účetní ve sladovně, Alois Škoda - rolník, Jan Ryšavý a další.

K celkovému orientačnímu přehledu o tehdejší vesnici je třeba říci, že v té době měla naše obec 76 čísel popisných a 509 občanů. Občané se živili výhradně zemědělstvím a výjimkou velmi malého procenta dělníků v blízkých železárnách a strojírnách ve Štěpánově a něco málo ve zdejší sladovně. Přirozenou snahou všech těchto lidí bylo po práci, o svátcích a v časových údobích menšího pracovního vyčerpání scházet se za účelem zábavy a rozptýlení v besedách po domích, v létě pak na návsi při zábavě a radovánkách. A tu se nabízela síla sokolské myšlenky, která se šířila jak u nás, tak i v sousedních vesnicích.

V plném nadšení pro tuto krásnou věc bylo posléze přikročeno k přípravě založení místní tělocvičné jednoty.

Předem byl ustanoven přípravný výbor, který tvořili funkcionáři: Karel Nemluvil - starosta, Alois Škoda - zástupce starosty, Jan Ryšavý - náčelník, Josef Motáš - jednatel, Václav Sýkora - pokladník. Kromě těchto zakládajících občanů se přihlásilo i mnoho dalších příznivců - přispívajících členů.

Po ukončení přípravných prací se 10. prosince 1899 konala veřejná schůze k založení Sokola v Žerotíně jako první v celém širokém okolí. Ihned se přistoupilo k organizačním opatřením, kde největší zásluhu v této činnosti měl Jan Ryšavý z č. 69 - úředník, Václav Sýkora - účetní a J. Batěk - nadsladovní. Nejlepší cvičenec byl Alois Lukeš z č. 23, k čemuž přípravu získal na hospodářské škole ve Vyškově. Sokol první léta plnil velmi dobře své povinnosti a teprve později, po odchodu br. Ryšavého na vojnu činnost poněkud ochabla. Ale zase byla posílena obětavým cvičitelem, br. Václavem Volným, asistentem stavební firmy Douša a Chrudimský, kteří prováděli výstavbu školy v Žerotíně. Br. Volný byl původem z Čech a za jeho vedení vyrostlo mnoho nadšených cvičenců. Je třeba vzpomenout prvních sokolských nadšenců sokolské myšlenky z Hnojic a Pňovic - mužů, kteří k nám do Žerotína přicházeli do cvičení. Zde za velmi skromných poměrů začínají cvičit muži a již v roce 1900 se uskutečňuje veřejné sokolské cvičení v zahradě na zámku, zvané Sokolská slavnost

v Žerotíně. Cvičení se začalo na "humnech" v zámku. Humna, to byly nížeúrovňové prostory (od silnice) na výrobu sladu z ječmene.

Nástupem "mladé krve" - dospěli bratři Antonín Nečesaný a další - a za vydatné pomoci jednoho ze starších - br. Aloise Lukeše, opět přivedli Sokol na dobrou úroveň. K této činnosti tělovýchovné přispěli svými znalostmi a velmi obětavou prací i další členové Sokola a příznivci činnosti kulturně-výchovné, osvětové a vzdělávací. V Žerotíně se v této době vyvíjela i Rolnicko-čtenářská beseda, jako spolek vzdělávací a knihovní. Představitelé obou složek, tedy Sokola a Besedy, spojili své úsilí k co největšímu vzdělání dospívající mládeže. Půjčování knih dále samostatně zabezpečovala Beseda. Po stránce osvětové, kulturní a společenské po spojení sil došlo k nebývalému rozkvětu kulturní činnosti v obci. Členové Sokola a Beseda pořádali střídavě divadla s dobře nacvičenými zpěvy a písněmi. Došlo k sestavení pěveckých sborů mužských, ženských i smíšených za dirigování nadučitele Josefa Hammera a po jeho odchodu v roce 1919 se ujal této záslužné činnosti i nadučitel Josef Hudec. Nadučitel Josef Hammer během svého působení v Žerotíně vyučil mnoho hochů hře na housle. Pěvecké sbory si udržely vysokou úroveň až do roku 1919. Pozoruhodných úspěchů také získalo v širokém okolí známé žerotínské sexteto. Zakladatelem, dirigentem a houslistou tohoto hudebního kroužku byl v roce 1896 první sokolský náčelník Jan Ryšavý, účetním ve sladovně bytem na hospodě č. 69 (Klajblovo). Spoluzakladateli byli František Zbořil č. 68, Alois Motán č. 3, Jaroslav Gébl - klarinet, Alois Vyhnánek č. 3 - basa, Antonín Nečesaný č. 12 - housle, Josef Hammer - nadučitel.

V roce 1904 dali majitelé sladovny Sokolu výpověď z prasto-

rů tělocvičny i místa v zámecké zahradě. V důsledku toho se Sokol odstěhoval do místní sušárny na Pazdernu za dědinou a je samozřejmé, že činnost tím velice utrpěla. Zvláště se želela ztráta možnosti pořádát akce v zámecké zahradě, v které v té době nádherný park byl mimořádnou kulisou pro krásná sokolská cvičení a jiné kulturně-osvětové akce navštěvované širokým okolím. Na pozvání zde vystupovali i členové profesionálních sborů, např. pěvecký a hudební sbor Žerotín z Olomouce. Zahrada však byla v roce 1904 nesmírnou vichřicí zcela zdevastována. Byly vyrvány stromy, některé i vzácné. Tato spoušť se týkala i Zadní zahrady. Cvičení na Pazderně činilo větší nároky na čas i podmínky na cvičení, ale úsilí složek nepolevilo a tak bylo možno již v roce 1905 uspořádat zdařilé sokolské veřejné cvičení v Umlaufově zahradě (za mlékárnou) s opět velkou účastí jak místních, tak i přespolních, zvláště z Litovle a to 17 borců, 9 žen a 8 dorostenců. Náš Sokol pořádal i v zimních měsících tělocvičné akademie, přednášky a plesy na sále u Maulerů, kde zvláště pro tělocvičnou vystoupení nebyly nejlepší podmínky.

Rok 1906 přinesl do činnosti Sokola velkou a příjemnou změnu v tom, že v nové škole byla v přízemí získána jedna třída jako tělocvična. Sokolská myšlenka tím nabyla na síle, cvičili muži, dorost a žáci. Ke stávajícímu náradí se získalo i nové a tak tělocvična byla téměř vždy odpoledne a večer v provozu. Starší cvičenci s láskou vzpomínali na léta mládí, na to, jak se ochotně plnily úkoly v kázni i docházce a také s humorem na "Služby", což představovalo donést z domu dříví na podpal v kamnech a úklid tělocvičny. A na radosti, kdy po cvičení se nechtělo ještě domů a sedělo se v družném hovoru a čtení sokolských časopisů.

Naproti tělocvičny byl byt pana řídícího školy a je nutno uznati, že klidu někdy večer bylo namále, ale při dobré vůli na obou stranách a ve vzájemném porozumění všechno šlo.

Dobrá spolupráce a kolektivní snaha o výsledky ukázala okamžitý výsledek: dne 1. července se konalo okrskové cvičení v Žerotíně, kde mimo bratří a sester z okrsku vypomáhali i cvičenci z Litovle.

Stručná historie Sokola Žerotín v letech 1899 – 1999

1899 - Sídlo sokolské župy přeneseno z Olomouce do Litovle. Župa byla tehdy rozdělena na 4 okrsky: olomoucký, prostějovský, litovelský a zábřežský. K litovelskému patřily jednoty Litovel, Loštice, Police a Žerotín. 1901 - Příprava na IV. všesokolský slet v Praze.

1904 - Okrsek Litovel byl rozdělen - Loštice a Police byly připojeny k Zábřehu a Litovel Žerotín k Olomouci.

1906 - Získána nová tělocvična v přízemí školy

Do roku 1907 cvičili štěpánovští občané v TJ Sokol Žerotín. V tomto roce zakládají vlastní tělocvičnou jednotu.

1912 - Dorost a muži se zúčastnili VI. všesokolského sletu

1914 - V důsledku vypuknutí 1. světové války byly přerušeny přípravy na všesokolský slet.

1919 - Založen odbor žen Sokola Žerotín

1920 - Příprava na všesokolský slet

1921 - Severomoravská župa byla rozdělena na Olomouckou a Severomoravskou se sídlem v Zábřehu. Došlo k utvoření obvodního okrsku Štěpánov z jednot Hnojice, Moravská Huzová, Pňovice, Štarnov, Štěpánov, Šternberk a Žerotín.

1922 - V rámci pozemkové reformy získal Sokol Žerotín 52 arů a 54 metrů.

1924 - Sokolu Žerotín byly v rámci pozemkové reformy přiděleny další 3 měřice.

1928 - Sokol Žerotín inicioval sbírku na postavení pomníku padlým ve světové válce.

1935 - Získání pozemku ke stavbě sokolovny a zřízení letního cvičiště. Členové a příznivci Sokola věnovali Sokolu Žerotín na stavbu sokolovny 78 arů a 40 m². Plánovaná výstavba sokolovny nebyla realizována z důvodu vypuknutí 2. světové války.

1937 - Obecní zastupitelstvo, všechny složky v obci uspořádali smuteční tryznu k uctění zesnulého prezidenta T. G. Masaryka.

1938 - Mobilizace. Z naší jednoty narukovalo 25 Sokolů. Členové naší jednoty byli pověřeni vojenskou správou střežením železničních mostů mezi stanicemi Štěpánov - Střeň. Účast jednoty na X. všesokolském sletě.

1941 - Zrušení ČOS výnosem zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha za nepřátelskou činnost proti Velkoněmecké říši. Během války zahynulo 7 žerotínských Sokolů.

1945 - Osvobození obce. Obnovení činnosti Sokola Žerotín.

1948 - I přes změnu politických poměrů se Sokol dál snažil o výstavbu sokolovny, tentokrát ve formě kulturního domu. Sbírkou mezi občany bylo vybráno celkem 206 500 Kčs. V důsledku měnové reformy v roce 1953 byly finanční prostředky zcela znehodnoceny a z tohoto důvodu nemohlo dojít ke stavbě kulturního domu. Účast na XI. všesokolském sletě, který byl do roku 1994 posledním všesokolským sletem.

1951 - Dochází ke generační obměně ve vedení Sokola Žerotín. Vedoucím Tyršova odznaku zdatnosti se stává dr. Antonín Drešl, který byl významným československým vzpěračem a dlouholetým trenérem československé státní reprezentace. V této době sloužila jako tělocvična bývalá mlékárna, později se cvičilo v zámeckém velkém sále.

1952 - Za velkého přispění Sokola Žerotín postaveno místní koupaliště, zrušení ČOS

1955 - Účast na první celostátní spartakiádě.

1957 - vytvoření ČSTV

1962 - Předsedou Sokola Žerotín zvolen Ladislav Krejčí, který tuto funkci zastával až do roku 1990.

1968 - Položen základní kámen kulturního domu, který byl konečným uskutečněním dlouholetých snah Sokola o vytvoření kulturně-společenského a sportovního zázemí v obci. Za výrazného přispění Sokola byl kulturní dům dokončen v roce 1975. Po stavbě kulturního domu došlo ke stavbě tenisových kurtů, které byly dostavěny v roce 1977.

V 50. a 60. letech fungují oddíly házené a odbíjené. Od roku 1977 začíná fungovat i oddíl tenisu. Od roku 1979 začíná také fungovat oddíl stolního tenisu a v červnu 1979 proběhl šachový turnaj. Do roku 1990 probíhala bohatá kulturní a sportovní činnost v jednotě i v obci. Mimo jiné se konala slavnost kácení máje.

1991 - Dochází na úrovni výboru jednoty ke generační obměně. Předsedou Sokola Žerotín se stává Jaromír Křivák. Zaniká oddíl odbíjené, vzniká oddíl karate, oddíl stolního tenisu pokračuje ve své činnosti, probíhá cvičení žactva

1992 - Zaniká oddíl karate, vybudována posilovna za 30 000 Kčs, přerušeno cvičení žactva pro nedostatek cvičenců. Podařilo se zajistit cvičitelku žen (pravidelně cvičí 20-25 žen), uspořádán dětský den a hody

1993 - proběhly 2 plesy, hody, nadále pokračuje činnost cvičení žen a oddílů tenisu a stolního tenisu

1994 - turnaj ženatí versus svobodní 4:2, koná se dětský den, hody, nadále pokračuje činnost oddílů tenisu a stolního tenisu a cvičení žen

1995 – 1996 - pokračuje činnost tenisu, stolního tenisu a cvičení

žen, koná se ples, lyžařský zájezd, dětský den, hody a je vyvíjena brigádnická činnost. Do řídicí činnosti v jednotě se nepodařilo zapojit mladší členy TJ, nemoc dlouholetého předsedy a obětavého organizátora Ladislava Krejčího výrazně poznamenala činnost jednoty.

1997 – Dne 28. března zemřel po dlouhé nemoci dlouholetý činitel naší jednoty i obce br. Ladislav Krejčí. S jeho odchodem se uzavírá kapitola, v níž byl Sokol součástí jednotné tělovýchovy. Na rozvoji Sokola a obce se dále významně podílel br. Josef Hajkr, ředitel naší školy v 60. a 70. letech. Činnost jednoty prakticky ustává. Oddíl stolního tenisu funguje nezávisle na jednotě, účastní se soutěží a pořádá turnaje, stejně tak aerobik žen funguje bez vazeb na jednotu. Nezáměrem členské základny, absence cvičitelů a časové zaneprázdnění činovníků donutilo předsedu J. Křiváka k návrhu o rozpuštění jednoty a převedení majetku na obec Žerotín. Jeho návrh byl rozdílem jediného hlasu zamítnut, s tím, že na nejbližší členské schůzi bude sestaven nový výbor, který odvrátí zánik jednoty.

1998 - 2. května se konala valná hromada, na které byl zvolen nový výbor. Novým starostou se stal br. Radek Hrubý. Byl také odhlasován návrat do ČOS. Také byl schválen program na nadcházející období, který měl vyvrcholit oslavou 100 let TJ Sokol Žerotín. 14. června se koná dětský den. 23. října byla v Praze schválena registrace naší jednoty v ČOS.

1999 - 15. ledna se koná sokolský ples. 11. února se koná vystoupení divadla Jára Cimrmana v MKZ Uničov. Herci se setkávají s krojovanou delegací naší jednoty a stávají se čestnými členy naší sokolské jednoty. 19. března se naše jednota stává v Brně amatérským mistrem České republiky ve stolním tenise žen. 24. dubna se koná společná bri-

gada žáků ZŠ, MŠ, myslivců a Sokolů. 13. května je zahájena činnost oddílu malé kopané.

V současnosti má TJ Sokol Žerotín přibližně 53 členů. Členové naší jednoty se věnují různým sportům, ať už rekreačně nebo „vrcholově“. Pod naši jednotu spadají 4 oddíly. Jedná se o oddíl sokolské všestrannosti, kde se scházejí většinou děti a mládež. Věnují se všem sportovním akti-

vitám, sporty (míčovými hrami) začínaje a gymnastikou konče. Pro děti a dorost jsou nejlákavější právě míčové hry, zejména fotbal a florbal. Dalším oddílem je oddíl malé kopané, který již tradičně organizuje obecní hody a také se zapojuje do různých soutěží související právě s malou kopanou. Dále v rámci naší jednoty fungují oddíly tenisu a stolního tenisu.

Naše jednotka využívá ke své činnosti mnoho míst v rámci obce Žerotín. Využíváme travnaté fotbalové hřiště, antukové tenisové kurty. V kulturně-společenské zařízení využíváme tělocvičnu, posilovnu, klubovnu a „peklo“.

Z webových stránek TJ Sokol Žerotín čerpal Tomáš Hrubý

Výroční zpráva TJ Sokol Žerotín za rok 2013

Zpráva oddílu sokolské všestrannosti

V roce 2013 byly pro oddíl sokolské všestrannosti zakoupeny nové skákací pytle.

1. 1. 2013 – 30. 6. 2013

Předškolní děti – 3-7 let

Nejmenší děti se scházely ve čtvrtek pod vedením paní Šárky Kaislerové a paní Hany Soukeníkové. Děti si zde mohly vyzkoušet nejrůznější pohybové aktivity, seznámily se se základy gymnastiky, využívaly tělocvičné nářadí i náčiní. Učily se dodržovat bezpečnost při sportování. Vše probíhalo formou hry, pro zpestření byla využívána hudba s dětskými písničkami.

Chlapci – florbal – od 8 let

Scházel se pravidelně v úterý pod vedením paní Jitky Hubáčkové.

Dívky – od 8 let

Děvčata chodila cvičit dvakrát v týdnu.

V pondělí se věnovaly aerobiku s cvičitelkami paní Janou Tichou a paní Hanou Soukeníkovou.

V úterý se zase scházely s paní Ditou Čoukovou a věnovaly se míčovým hrám, gymnastice a cvičení na nářadí.

1. 9. 2013 – 31. 12. 2013

Děti – 3-10 let

Děti hrály různé pohybové hry v tělocvičně i venku. Při cvičení

jsme využívali gymnastické i tělocvičné nářadí a náčiní a hudbu s dětskými písničkami. Vše probíhalo formou hry. Děti se scházely ve čtvrtek v 16:30 – 17:30 hod. pod vedením paní Šárky Kaislerové a paní Anny Mičkové.

Starší chlapci a dívky se již nescházeli.

Aerobik žen

Stále funguje ženský aerobik pod vedením cvičitelky Jany Neplechové. Ženy cvičí každé úterý v 18:00 – 19:00 hod.

Zpráva oddílu futsalu

Mužstvo malé kopané žerotínských borců, hrající pod hlavičkou Sokola Žerotín, je již několikátým rokem pravidelným účastníkem soutěže Sdružení futsalových mužstev Olomouc. V současné době hrajeme 3. ligu skupinu B a po podzimní části jsme na 11. místě. Za futsalový oddíl nastupují Robert Čunderle, Petr Vaňák, David Fryblík, Filip Spurný, ze Strukova Martin Hublar, Pavel Jašek, František Vrba, Jiří Plachý a Mira Plachý. Z Pňovic Jiří Meixner a Jaroslav Kupec. Podařilo se nám domluvit i posilu z Olomouce, začal s námi hrát Jan Zatloukal.

Futsalový oddíl Sokola Žerotín se však nesoustřeďuje jen na sportovní aktivity. Někteří se úspěšně zapojili i do rekonstrukce malého bazénku

pro děti, na žerotínské hody zajišťujeme občerstvení a večerní taneční zábavu s DJ Tomášem Tichým a další drobné kulturní aktivity v obci. Mimo to se staráme i o údržbu malého travnatého hřiště.

V nadcházejícím roce bychom se chtěli opět zapojit do přípravy žerotínských hodů, pokračovat v údržbě travnaté plochy na hřišti a zapojit se do pořádání dětského dne.

Velice si vážíme podpory obce Žerotín a především Sokola Žerotín, pod jehož hlavičkou nastupujeme na své zápasy. Děkujeme těmto významným sponzorům za jejich finanční podporu, bez které by nebylo možno zaplatit startovné v soutěži a další nutné výdaje na chod futsalového oddílu. Děkujeme obci Žerotín za možnost využívání travnatého hřiště a prostor budovy na „bazéně“, které používáme jako naši klubovnu.

Bylo zakoupeno 250 ks použitých dlaždic od obce Štěpánov, které budou využity v prostoru bazénu, pod dřevěný přístřešek, k vyrovnání plochy. Na tento nákup přispěl Sokol Žerotín.

Ještě jednou za poskytnuté příspěvky od obce Žerotín a od Sokola Žerotín děkujeme.

Z výročních zpráv čerpal Tomáš Hrubý

Harmonogram odvozu komunálního odpadu v roce 2015

Odvoz popelnic – vždy v pondělí, četnost 1x za 4 týdny

Leden	12. 1. 2014
Únor	9. 2. 2014
Březen	9. 3. 2014
Duben	6. 4. 2014
Květen	4. 5. 2014
Červen	1. 6. a 29. 6. 2014
Červenec	27. 7. 2014
Srpen	24. 8. 2014
Září	21. 9. 2014
Říjen	19. 10. 2014
Listopad	16. 11. 2014
Prosinec	14. 12. 2014

Odvoz plastů – vždy v úterý, četnost 1x za 4 týdny

20. 1., 17. 2., 17. 3., 14. 4., 12. 5., 9. 6.
7. 7., 4. 8., 1. 9., 29. 9., 27. 10., 24. 11., 22. 12.

Odvoz papíru

6. 1., 3. 2., 3. 3., 31. 3., 28. 4., 26. 5., 23. 6.,
21. 7., 18. 8., 15. 9., 13. 10., 10. 11., 8. 12.

Odvoz velkoobjemového a nebezpečného odpadu

sobota 28. 3. 2014 8.00-10.00 hodin
sobota 3. 10. 2014 8.00-10.00 hodin
8.00-9.00 parkoviště Klajblovo
9.00-10.00 ulička „V domkách“